

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: A. de Graaff-Wüppermann

Titel: Een levende brief

Druk: 1

53 blz.

G. K. C. O. 9 t. d. t. 30 cent. Jodenkinderen, uit Amsterdam, verhuisd naar een dorp, worden op de school veracht en geplaagd. Tine, een onhebbelijk meubel, is daarbij de aanstookster, zij heeft het gemunt op Ruth. Ook de jongens van school zijn onhebbelijk tegen haar broer Siem. Zij moeten van Joden niets hebben, want die zijn laf en niet te vertrouwen. Allerlei plagerijen worden tegen Ruth bedacht. Maar Siem komt dapper voor zijn zusje op tegen de "kwelduivels". De Meester van school verschijnt even op 't tooneel, om het vuurtje te blusschen; verder hooren wij van hem niets meer. De eenvoudigste weg was geweest, dat het hoofd der school (was het een Christelijke school?) aan de zaak een einde gemaakt had. Nu moet een lang (echter wel interessant) verhaal van oom Eduard daarvoor dienst doen. De plagers worden beschaamd. In 't laatste is Ruth de kleine heldin van 't verhaal wijl ze een zusje van een harer plaagsters van een ernstig gevaar redt. Het verhaal bevat mooie momenten. De titel is er wat bijgehaald. Het is een etiket. Mooi is de opmerking over het innerlijk licht van den blinden oom Eduard. (22). Dat "God expres blind is voor uiterlijke dingen" (46) is een zeer bedenkelijke uitdrukking. Wordt het kind bij den Doop opgedragen aan den Heere Jezus? (27). De lange omweg om de club van H.I.D.F. tot beter inzicht te brengen en tot behoorlijker gedrag ten opzichte van de Jodenkinderen is wel mooi bedacht. Maar de korte weg van ernstige bestraffing, en dan vóóral door den Meester, ware beter geweest. Het verachten van Joodsche kinderen is een kwaad, dat nog maar al te veel voorkomt. In dat opzicht kan dit boekje een roeping vervullen. Het verhaal loopt goed, maar eindigt abrupt! Op blz. 28 bovenaan had de schrijfster ten aanzien van het doel van Christus' komst krachtiger accent behooren te leggen. Ook bij de uitdrukking, dat Christus àlle menschen gelukkig en zalig kan maken, zetten wij een streepje. De strekking is belangrijk, doch dit compenseert de gebreken niet. We vragen ons af: heeft de auteur misschien "leesbare" brief bedoeld? We bevelen dit boekje liever niet aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1934

Auteur: A. de Graaff-Wüppermann

Titel: Een levende brief

Druk: 1

53 blz.

meisjesboek; ge~ schikt voor een leeftijd van 11-14 jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: De geschiedenis van een Joodsch meisje, dat de school door allen met de nek wordt aangezien. De meisjes leeren dit af door de waarschuwing van een blinden man, waar ze vaak aan huis komen. Ruth, het Jodinetje, krijgt een prettiger leven, als ze een zusje van een der schoolvriendinnen redt, door haar juist bijtijds voor een autobus weg te trekken, wordt ze zelfs de heldin van het dorp. De meisjes hebben geleerd ze nu te waardeeren en plagen haar voortaan niet meer. Algemeene op- of

aanmerkingen: Een zeer oppervlakkig verhaaltje. De dagschool, waarop deze kinderen gaan, is absoluut godsdienstloos. Eigenaardig toch, de boekjes met het woordje Heer bevredigen meestal niet. 't Blijkt toch meer dan de weglating van een letter te zijn. 't Kan dienen tot bestrijding van het anti-Semitisme. Wat de taal betreft niet in orde. Ook om woordjes en zinnnetjes als: "Ik stik".
Conclusie: niet aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1934
